

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

หลวงตาสอนเศรษฐกิจ

(ปัญหาทางอินเทอร์เน็ต กราบนมัสการเรียนถามหลวงตาครับ เขาบอกว่า สภาพจิตภายในของกรรมเวลานี้มีความรู้สึกตัวอยู่ ถึงแม้จะไม่มีตลอดเวลา แต่ก็พยายามรู้ตัวรักษาไว้ เมื่อเวลาที่มีความคิดอะไรขึ้นมาก็จะพยายามพิจารณาให้เห็นว่า ความคิดนั้นไม่ใช่จิต พยายามจะรักษาเพียงความรู้สึกตัวเท่านั้น บางเวลาที่มีทุกขเวทนาไม่สบาย ก็จะมีจิตเอาตัวรู้นี้ไว้ และพยายามสังเกตดูความไม่รู้ จิตไม่สบาย ว่ามันเป็นคนละส่วนกับจิต เมื่อเวลาพิจารณาไปมาก ๆ เข้าไม่ถอย จะมีความรู้สึกที่ ความรู้สึกตัวนี้แยกเป็นคนละส่วนกับอาการไม่สบาย ไม่ยุ่งกับอาการไม่สบาย ความทุกข์ภายในจิตที่เกิดขึ้นก็เช่นกัน ถ้าพิจารณาสอนจิตมาก ๆ เขาก็จะมีความรู้สึกที่ อาการทุกข์ในจิตนั้นไม่เกี่ยวข้องกันกับจิตเลย คำถามคือตัวความรู้ตัวนี้มันก็มีประโยชน์ แต่ทำไมหลาย ๆ ครั้งผมฟังเทศน์หลวงตา จะพูดถึงตัวนี้ว่าเป็นตัวอวิชชา เป็นตัวที่ปกปิดธรรมะแท้ ธรรมะอันบริสุทธิ์เอาไว้ ไม่ทราบว่ามีอะไรอยู่เบื้องหลังจิตผู้รู้ที่รู้อีกครับ ผมกราบแทบเท้าหลวงตาเมตตาช่วยตอบปัญหาด้วยครับ)

ก็อวิชชานั้นแล้วจิตดวงนั้น ก็บอกอยู่ตะกั้นนี้ ไปถามหาที่ไหนอีก ที่เขาพูดเรื่องความทุกข์ความอะไรที่มันแยกกันกับจิตนั้นถูกต้องแล้ว เขาพูดมานั้นถูกต้องโดยลำดับแล้ว เรื่องที่ว่าความรู้อันนี้มีอวิชชาปกปิด แล้วยังถามอะไรอีก เลยอวิชชาไปไหนอีก (เขาบอกว่า ตัวความรู้มันก็มีประโยชน์ แต่ทำไมหลาย ๆ ครั้งฟังเทศน์หลวงตา หลวงตาพูดว่าตัวนี้เป็นตัวอวิชชา ตัวปกปิดธรรมะแท้ ธรรมะบริสุทธิ์) มันก็ปกปิดแท้จะให้ว่ายังไง แล้วยังมีอะไรอีก มันก็มีเท่านั้น ถ้ามีสติเข้าจับก็ได้ประโยชน์ออกมา ถ้าไม่มีสติ อวิชชาก็ถลึงไปเลย มันก็เป็นโทษ เข้าใจหรือเปล่าล่ะ อวิชชามีแต่คอยเอาเวลาเปลืองตลอด ไม่เปลืองคือสติ เรียกว่าธรรมปัญญาธรรม เพราะฉะนั้นมันจึงมีการรบกวนอยู่ตลอดเวลาสำหรับผู้บำเพ็ญเพียร ก็มีเท่านั้น แล้วยังมีอะไรอีก

(อีกคนเขาเขียนถามว่า อยากกราบเรียนหลวงตาว่า หลานไม่ทราบว่ามีการทำอะไรเป็นโรคที่ไปหาหมอทางใจที่โรงพยาบาล หมอบอกว่าเป็นโรคความคิดผิดปกติ ไม่ได้ชี้แจงอะไรมาก นอกจากนั้นยังบอกอีกว่า หลานไม่มั่นใจในตัวเอง หลานก็ทราบดีเพราะมีความกังวลอยู่ในใจ หมอบอกว่าหลานมีความคิดสับสนอยู่ในหัว เป็นฝ่ายขาวกับฝ่ายดำ หลานคิดว่าเหมือนขรัวตาที่หลวงตาเขียนไว้ในหนังสือของหลวงตา คือไปทางไหนก็ไม่เอาสักทาง

เหมือนขรัวตาที่เอาบาตรไปในงานบุญ บ้านนั้นก็มี บ้านนี้ก็ มี แต่ไม่เอาสักทาง ลูกศิษย์ก็ เลยอดอาหารจากขรัวตา) ว่ายังงี้เราก็งงยังไม่เข้าใจคำที่พูดนี้ เสียงก็ไม่ชัด ตะกั้้นพูดว่า หลวงตาเอาอะไรไป (เอาบาตรไปครับ เหมือนจะไปบิณฑบาตบ้านนั้นบ้านนี้ บ้านนั้นก็มี บ้านนี้ก็ มี แต่ขรัวตาไม่เอาสักอย่างไม่เอาสักทาง แล้วเอาบาตรไปทุ่มในส้วม อันนี้เป็นขรัว ตาในหนังสือที่เขียนไว้ครับ)

(เขาบอกว่า หลานจะทำยังงี้ดี ทางที่เห็นว่าดีคือทางขาวและทางดำ แต่ร่างกายไม่ อำนวย ไม่ทราบจะทำอย่างไรดี กลุ้มใจมาก เคยคิดฆ่าตัวตาย ทำมาแล้วแต่ไม่สำเร็จ หมอ ล้างท้องทัน เขาบอกว่าคงไม่ถึงที่มากกว่า จบแค่นี้ครับ ลักษณะเขาบอกว่าในหัวเขามีฝ้าย ขาวกับฝ้ายดำ (ไม่รู้จะเอาฝ้ายไหนดี) หือ โทษมันก็จนจะฆ่าตัวตาย มันฝ้ายขาวหรือฝ้ายดำ ก็รู้อันนี้ ถ้ามดูไม่ค่อยมีหลักมีเกณฑ์อะไร

(ต่อไปครับ กราบนมัสการหลวงปู่ที่เคารพยิ่ง กระผมขอกราบเรียนถามหลวงปู่ ช่วงเวลานี้การปฏิบัติจิตตภาวนาของกระผมยังล้มลุกคลุกคลานอยู่ ผมขอกราบเรียนถาม ดังต่อไปนี้ครับ

ข้อที่หนึ่ง ขณะที่บริกรรมพุทโธ ๆ ความรู้เหมือนจิตจะสงบ แต่จิตพยายามออก พิจารณาทางด้านปัญญามากกว่า เลยทำให้เกิดปัญหาลักษณะนี้คือ จิตของกระผมที่ยังไม่ สงบตัวมากพอ แต่จะออกพิจารณาร่างกายตลอด พอจิตกำหนดรู้เห็นดับไตไส้พุง อวัยวะ ต่าง ๆ ของร่างกาย กำหนดตามความรู้สึกว่าที่นิ่งสมาธิอยู่เป็นโครงกระดูกตลอด กำหนดดู สภาพศพต่างๆ แล้วน้อมมาสู่ตัวเอง ทุกส่วนที่กระผมกำหนดดูจะรู้เห็นเป็นสิ่งปฏิภูล ในขณะเวลานั้น แต่เมื่อพิจารณาให้ต่อเนื่องสลับไป จะทำต่อไม่ได้ มันท้อๆ สุดท้ายก็ต้อง กลับมาที่พุทโธอีก แต่พอจิตเริ่มสงบก็ออกไปทางด้านปัญญาอีก ซึ่งเป็นลักษณะนี้วนไปวน มาตลอด จะเป็นไปในลักษณะที่กำหนดเห็นแค่แวบเดียว พิจารณาได้นิดเดียว เมื่อออก จากการภาวนากระผมจึงมาพิจารณา เข้าใจตั้งนี้ว่า สาเหตุที่ออกทางด้านปัญญาแล้วไปต่อ ไม่ได้ เพราะว่าสติและสมาธิซึ่งเป็นพื้นฐานหลักของกระผมยังไม่มั่นคงพอ เมื่อสมาธิไม่ แน่น ปัญญาเลยไปได้ไม่นาน แต่ก็พยายามทำควบคู่กันกับทางด้านสมาธิและทางด้าน ปัญญา กระผมเข้าใจตั้งนี้ผิดถูกประการใดครับ)

ที่เขาทำนั้นถูกต้องแล้ว ถ้าปัญญามันท้อๆ มันไม่ออกก็เข้ามาพักสงบทางสมาธิ เพื่อทางสมาธิมีความสงบเป็นกำลังพอแล้วก็พิจารณาทางด้านปัญญาอีก ก็ถูกต้องแล้วนี้ แต่เขาไม่เข้าใจเฉยๆ (เขาทำได้นิดเดียว แต่อยากทำให้มันยืดยาว) อยากให้ยืดยาว แต่จิต มันท้อก็ถอยกลับมาเสียชี มาเข้าสู่สมาธิให้จิตสงบแล้วค่อยออกไปอีก นั้นถูกต้อง

(ข้อที่สองครับ ขณะที่เสพงามบางครั้งกำหนดดู กำหนดเห็นว่ามิแต่โครงกระดูกมา กอดก่ายกัน มีแต่ความสกปรก แล้วก็ถึงภาพอสุภะ เกิดความรู้สึกว่า มีแต่เนื้อหนังมา สัมผัสกัน แต่ตัวจิตเป็นตัวรับรู้เองความรู้สึกต่าง ๆ ในขณะนั้น ร่างกายสัมผัสกันแต่จิตเป็นตัวเสพอารมณ์นั้น แต่การพิจารณาจะเป็นเหมือนข้อที่หนึ่งคือไม่ต่อเนื่อง และกรรมก็ได้มีโอกาสไปกราบนมัสการปริกษาธรรมะจากท่านอาจารย์อยู่ที่หนึ่ง ท่านก็บอกว่า ที่ไม่ต่อเนื่องเพราะมีช่องให้อารมณ์ต่าง ๆ มันเข้า และทำไม่ต่อเนื่อง ผมยอมรับว่าเป็นความจริงตามที่ท่านกล่าว และเวลาที่ไปพบเจอผู้หญิงสวย จิตก็ปรุงแต่งไปยาวกว่าจะระลึกได้ พอเวลาภาวนากำหนดดูโครงกระดูกของตัวเองเกิดความรู้สึกขึ้นมาว่า อันนี้เป็นโครงกระดูกเหมือนกันทั้งหญิงทั้งชาย เราเห็นว่าสวยก็เพราะมีเนื้อหนังมาหุ้ม เห็นว่าขี้เหร่ก็เพราะเอาเนื้อหนังมาหุ้มเช่นกัน แต่สุดท้ายของการพิจารณาทำให้ทราบว่า ความสวยหรือขี้เหร่ เอาเนื้อหนังมาห่อหุ้ม แต่สุดท้ายมันก็เนื้อเหมือนกัน หนังเหมือนกัน เป็นธาตุ ๔ เหมือนกัน แล้วมันสวยที่ตรงไหน นี่คือที่กรรมเกิดความรู้ในวันนั้น ผมเข้าใจถูกผิดอย่างไรครับ)

เออ ถูกต้อง ในเวลานั้นถูกต้อง ก็มีเท่านั้น

(ข้อสามครับ กระผมมีความรู้สึกที่สับสน จึงใคร่ขอกราบเรียนถามธรรมะเพื่อ หลวงตาได้ชี้แจง คือ กระผมและคู่หมั้นต่างก็มีความปรารถนาอยากออกบวชด้วยกันทั้งคู่ ไม่ปรารถนาที่จะมีลูกให้เกิดมาเป็นกรรมต่อกัน แต่ด้วยความสำนึกต่อกรรมจึงจำเป็นต้องหมั้นหมายและเก็บเงินเพื่อไปแต่งงานในอีกสองปีข้างหน้า สำหรับข้อปรารถนาออกบวช พ่อแม่พี่น้องทั้งสองฝ่ายก็ยินดีอนุโมทนาสาธุด้วย สำหรับตัวกระผมเองไม่ได้หวังอะไรมาก คุณพ่อคุณแม่ท่านก็ยินดีมาก เพราะท่านบอกว่าบวชก็เพื่อปฏิบัติ เป็นการตอบแทนบุญคุณท่านมากกว่าหาเงินหาทองส่งให้ท่านเสียอีก แต่ทางพ่อแม่ของคู่หมั้นท่านว่า ทำไมจะต้องตัดช่องน้อยแต่พอตัว น่าจะทำงานเก็บเงินให้พ่อแม่เสียก่อนแล้วค่อยบวชก็ได้

สิ่งนี้ทำให้กระผมมีความรู้สึกที่ ไม่รู้จะเดินไปในทางใด ใจปรารถนาอยากออกบวชให้เร็วที่สุด ก็จำเป็นต้องอยู่ช่วยในส่วนของคุณั้น คือ ถ้าจะอยู่ทางโลกสร้างโลกต่อ ใจก็ไม่ปรารถนาเช่นนั้น แต่ถ้าจะออกบวชตอนนี้แต่ก็มีภาระต้องทำให้เสร็จก่อน ใจมันรู้สึกว่าจะเดินมาถึงทางแยกตัดสินใจไม่ถูกว่าจะไปทางโลกหรือจะไปทางธรรม คุณพ่อของกระผมท่านบอกว่าตอนนี้เรายังไปไม่ได้ เราก็ปฏิบัติเอาได้เช่นกัน พร้อมเมื่อไรค่อยไป เราเป็นฆราวาสเราก็ทำได้เช่นกัน ก็ถูกของท่านครับ กระผมจึงใคร่ขอธรรมะจากองค์หลวงปู่ เพื่อเป็น

กำลังใจในการปฏิบัติด้วยครับ กราบขอชมมงคลหลวงปู่อย่างสูงยิ่งที่ลูกหลานเรียนถาม
ก่อนข้างยาว)

มันไปไม่ได้ก็ให้ถ่างขาอยู่กลางถนน เวลารถเขามาชนตาย เราไม่รับรู้ด้วย เข้าใจ
ใหม่ คือจะไปก็ไม่ไป จะอยู่ก็ไม่อยู่ แล้วไปถ่างขาอยู่บนถนน เวลารถเขามาชนเอาตาย
เราไม่รับรู้ด้วย ตอบแล้ว อ้าว มันก็มีเท่านั้น ไปยืนถ่างขาอยู่อะไร จะไปก็ไม่ไป จะอยู่ก็ไม่
อยู่ ก็มีเท่านั้น คือการถามปัญหาอะไรที่ควรจะเป็นประโยชน์มันจะตอบของมันทันที ถ้ามัน
โหลๆ แล้วก็ชี้แจงตอบ ก็มีเท่านั้น มีอะไรปัญหา (หมดแล้วครับ)

การภาวนาเป็นการรบกักับสิ่งชั่ว เช่น ฝ่ายดำก็คือกิเลส ฝ่ายขาวก็คือธรรม ต้องมี
รบกักันอยู่ตลอด จึงเรียกว่าทำความเพียร อย่างหนึ่งมันวุ่นวายมาก สายแสบมาก รบมัน
เพื่อความสงบ แน่มันก็เป็นอย่างงั้น เราทำใจของเราให้สงบ นี่ก็เรียกว่ารบกัประเภท
หนึ่ง การพิจารณาทางด้านปัญญา นั่นก็เป็นการรบกัทางหนึ่งเหมือนกัน ก็พูดมาหมดแล้ว
เรื่องปัญหาอะไร ไม่ทราบจะให้พูดอะไรอีก วันนี้ปัญหาก็มีเพียงแค่นี้ ไม่ตอบมากละ เอมมี
อะไรว่ามาอีก

(เดี่ยวขออนุญาตอ่านเกี่ยวกับนายกทักษิณ นายกทักษิณลูกศิษย์หลวงตาด้านดี ๆ
ตอนนี้ด้านเอเชียยกนิ้วให้) จะว่าอะไรก็ว่าไป โอ้ย อันนี้ก็ดูมันอ่านกันพอแล้วทาง
หนังสือพิมพ์ (คนละแบบ อันนี้เขาเขียนกราบเรียนให้หลวงตาได้ชื่นใจว่า ลูกศิษย์แจ้ว)
เราจะชื่นหรือไม่ชื่นเราก็ไม่แน่นะ เราไม่ค่อยอยากจะไปชื่นใจให้ใคร จะไปคอยเสียใจให้
ใครนะ ถ้าพูดไอนั้นเขาเรียกว่ายืนถ่างขา แต่เราไม่ได้ถ่างอย่างงั้น ก็มีเท่านั้น เอาว่าไป (เขา
บอกว่า ภาพนิ่งเศรษฐกิจไทย อีกเพียงไม่กี่วัน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ก็จะครบรอบ ๒ ปี
ครึ่งของการรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และถ้าจะฉายภาพงานที่ผ่านมาต้องถือว่า การ
แก้ปัญหาเศรษฐกิจเป็นหนึ่งในผลงานที่โดดเด่น

วันนี้ไม่มีคำถามว่าเศรษฐกิจไทยฟื้นจริงหรือไม่ จะเกิดวิกฤตรอบสองหรือไม่
เพราะสถานการณ์ทางเศรษฐกิจแทบจะทุกด้านกำลังสดใส ตัวเลขดัชนีต่าง ๆ ชี้เข้าไปใน
ทิศทางที่ดี และไม่มีสัญญาณเตือนภัยอะไรที่จะต้องตื่นกลัวกันมากมายเกินเหตุ ถ้าจะ
ประเมินภาวะเศรษฐกิจ ระหว่างช่วงก่อนที่รัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณจะเข้ามาแก้ปัญหา กับ
ช่วงหลังที่ พ.ต.ท.ทักษิณ เข้ามาแก้ปัญหากว่าสองปี ภาพโดยรวมเปลี่ยนไปมาก เปลี่ยน
จากแนวโน้มเศรษฐกิจที่ไม่อาจคาดหวังอะไรได้ กลายเป็นการฟื้นตัวทางด้านเศรษฐกิจที่
สามารถจับต้องได้

ส่วนสายตาของนักลงทุนต่างประเทศที่มองเข้ามาในประเทศไทย เปลี่ยนจากช่วงห้าปีที่ผ่านมาอย่างสิ้นเชิง โดยไทยเป็นประเทศกลับสู่ความเป็นดาวรุ่ง และอยู่ในความสนใจมากที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชีย บทบาทของประเทศไทยในเวทีโลกก็เด่นขึ้น ทั้งเวทีการค้า เวทีเศรษฐกิจ เวทีการลงทุน แม้แต่เวทีการเมือง และผู้นำที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุดในอาเซียนวันนี้ไม่ใช่ นายสีจิ้นผิง ผู้นำสิงคโปร์ และไม่ใช่ มหาเธร์ ผู้นำมาเลเซียแล้ว แต่เป็น นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร พ.ต.ท.ทักษิณถูกยกย่องด้านความสามารถในการบริหารประเทศ และแต่งตั้งความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างประเทศว่า เศรษฐกิจกำลังดีวันดีคืน โดวันโตคืน เงินก้อนใหญ่จึงไหลกลับเข้ามา โดยเฉพาะไหลกลับเข้ามาในตลาดหุ้น

นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักในระยะแรก โดยเฉพาะการทุ่มเงินงบประมาณเพื่อจะกระตุ้นเศรษฐกิจ หรือการกระตุ้นการจับจ่ายภายในประเทศ ทำให้เกิดความวิตกกังวลในภาระหนี้ภาครัฐ แต่ทุกฝ่ายต้องยอมรับว่า นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลเดินมาถูกทางหมด และมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่เคยมีกระแสทั้งติงต่อต้าน ได้แสดงผลที่เป็นภาพแห่งความสำเร็จ ด้านตัวเลขการเติบโตของเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง และมีแนวโน้มว่าจะเติบโตต่อเนื่อง การส่งออกที่ประเมินว่า จะซบเซา กลับขยายตัวในอัตราที่สูง ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่อง เงินทุนสำรองระหว่างประเทศพุ่งขึ้นถึงระดับ ๓๙.๕ หมื่นล้านดอลลาร์

ภาคธุรกิจเอกชนทั้งหลายฟื้นตัว เงินลงทุนต่างประเทศเริ่มไหลกลับ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีผลกำไรเติบโตสูง ตลาดหุ้นมีบรรยากาศการซื้อขายที่คึกคัก การจัดเก็บภาษีของรัฐบาลเกินเป้า ลดแรงกดดันในการก่อหนี้เพิ่มเติมของภาครัฐ และลดความกังวลปัญหาในการชำระหนี้ภาครัฐ และเมื่อเศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวกันต่อเนื่อง รายได้ภาษีจะเพิ่มขึ้น ขณะที่ความจำเป็นในการจัดทำงบประมาณขาดดุล ก็คงจะจบสิ้นลงในระยะเวลาอันสั้น สำหรับอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มลดลงเพื่อทรงตัวในระดับต่ำ จะเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ต่อ

ถ้าฉายภาพปัจจุบัน ถ้ามองในแง่มุมไหนก็จะเป็นภาพในด้านดีทางเศรษฐกิจ ส่วนภาพทางด้านลบเลือนหาย เสียงวิพากษ์วิจารณ์ของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ซึ่งเคยดังกระหึ่มจากในประเทศและออกนอกประเทศเงียบลงแล้ว โดยมีแต่เสียงเชียร์และคำชมกำลังเข้ามาแทนที่ ไม่รู้ว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ตั้งความฝันของตัวเองไว้ไกลขนาดไหน และกำหนดไว้ยาวนานเพียงใด เพื่อที่จะบรรลุความฝัน แต่วันนี้ พ.ต.ท.ทักษิณ พาตัวเองไกลมาก และ

อาจจะเร็วกว่ากำหนดเวลาที่ตั้งไว้ เพราะว่าก้าวสู่ผู้นำที่โดดเด่น ไม่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่โดดเด่นที่สุดในเอเชีย ช่วงเวลาที่เหลืออีกหนึ่งปีครึ่งของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ จึงน่าจะยังเป็นช่วงเวลาที่ดีของประเทศไทย เป็นช่วงเวลาที่คนไทยจะได้ลืมตาอ้าปาก และเป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยจะสร้างบทบาทในเวทีโลกต่อไป

ถ้ารัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ถือนโยบายเศรษฐกิจไม่มีอะไรที่สะดุด หรือมีเหตุการณ์ที่อยู่นอกเหนือความคาดหมายทั้งภายในและภายนอกเข้ามากระทบเสียก่อน เพราะเมื่อเป็นผู้นำแห่งความเชื่อมั่น พ.ต.ท.ทักษิณก็จะทำ ผลักดันนโยบายอะไรที่คนเชื่อถือก็จะทำได้ ได้รับแรงสนับสนุน ได้รับความร่วมมือ อนาคตประเทศไทยกำลังไปได้ดีมาก มองไปทางไหนก็ดีหมด เศรษฐกิจก็ดี ผู้นำก็ดี ด้านการต่างประเทศคนก็แห่เอาเงินกลับมาลงทุน เพื่อร่วมเก็บเกี่ยวผลตอบแทนในอนาคต แต่สิ่งที่จะต้องดูไม่คอยดีก็คือการตีப்பที่มากเกินไป โดยเฉพาะที่ตั้งสนั่นจากตลาดหุ้น ตลาดทุน

การโหมตั้งกองทุนทางภาครัฐไม่เว้นแม้แต่ตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร และเป็นการตีப்பกระตุ้นความเร้าร้อนของตลาดหุ้นมากเกินไป เศรษฐกิจและการลงทุนดีอยู่แล้ว จะไม่สร้างภาพให้ดีจนน่ากลัวอีกหรือ) ใต้ตีப்பมันหมายความว่า (เหมือนกองเชียร์ที่เขเชียร์กีฬาอะไรต่าง ๆ ลักษณะแบบนั้น ดีให้มันดังกระหึ่มไปทั้งสนาม) โอ๊ย ฟังไม่รู้เรื่อง ใต้พวกนี้ได้อยู่ใต้คุณศาลานี้เป็นพวกตีப்பทั้งนั้นนะ มันมีแต่เชียร์ มันไม่สนใจทำอะไรละ เข้าใจหรือ พวกนี้พวกตีப்ப เอาละจบ

เชียร์ก็ต้องหนุนกันก็ซิ เศรษฐกิจมีอยู่กับเราทุกคน ๆ จะไปมอบให้แต่ผู้มายังไง เราทุกคน ๆ มีเศรษฐกิจทุกคน มีการจับการจ่าย ได้มาเสียไปเหมือนกัน ให้ทดสอบดู รายได้รายเสีย ความเคลื่อนไหวไปมาแห่งทรัพย์สมบัติของตน ว่าเคลื่อนไหวไปมาทางถูกหรือทางผิด ก็พินิจพิจารณาให้ดี ถ้ามันผิดแล้วก็ให้ถอยกลับ หมุนไปในทางที่ถูกก็เรียกว่า เศรษฐกิจของเราดี เข้าใจแล้วหรือ นี่ละหลวงตาสอนเศรษฐกิจให้ พวกนี้มันเหลวไหล ลูกศิษย์หลวงตาบวอยู่ใต้คุณศาลานี้พวกเหลวไหลเศรษฐกิจ เข้าใจไหม มันไม่เหลวไหลตั้งแต่เวลาปอกกล้วยกิน เปลือกมันโยนเข้าป่าปูปเลย ใต้เนื้อมันกินหมด อันนี้ไม่เหลวไหล เข้าใจเอาละพอ

ให้พากันประหยัดมรัยัสถ์ นี่ละเศรษฐกิจดี เอาตรงนี้นะ อย่าสุรุษสุร่าย อย่าลืมตัว ทางบ้านเมืองท่านก็ช่วยเต็มเหนี่ยวของท่าน เราแต่ละคน ๆ ก็ต่างคนต่างช่วย รวมเข้าไปเป็นกำลังใหญ่ของบ้านเมืองเหมือนกันนะ ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน อย่าสักแต่ไปแต่มา แต่จับแต่จ่าย ให้พินิจพิจารณาด้วยกัน จะเป็นการช่วยทางรัฐบาลไปอีกมากมาย เอา

เท่านั้นนะวันนี้ละ มันก็นานเอง วันนี้อ่านหนังสือพิมพ์ก็มาก นี่เข้านี้หมดแล้ว วันนี้ไม่ได้เทศน์อะไรมากนัก

(กองทุนหรือคลังหลวงที่หลวงตาเรียก ๆ ตอนนี้มี ๓๙,๕๐๐ ล้านบาท)
นี่กองทุนอยู่ในคลังหลวงเรา เวลานี้เรียกว่าอุนหนาฝาคั่งขึ้นมากใช้ไหมล่ะ (หลาย ๆ ฝาคั่งครับ) เออ นั่นละ ดีแหละ เมื่อเข้าดูเหมือนได้ร้อย ๆ ดอลลาร์เหมือนกันนะ มันก็หมุนเข้าไป เพราะเงินเหล่านี้ไม่ไปไหน เราเชื่อเราขนาดนั้น ไม่ไปไหนสมบัติทั้งหลาย เข้าหาเราแล้ว ออกเพื่อประโยชน์ ๆ จะให้รู้ไหลแตกซิมบอกไม่มีว่างั้นเลย เพราะธรรมปกครอง นี่ธรรมปกครอง ฝ่ายขาวปกครองกับฝ่ายดำปกครองต่างกัน ฝ่ายดำปกครองได้เท่าไรหมด ฝ่ายขาวปกครองออกเท่าไรเป็นประโยชน์ทั้งนั้น ได้ก็เป็นประโยชน์ คือเข้ามาก็เป็นประโยชน์ ออกไปก็เป็นประโยชน์ ด้วยเหตุผลกำกับรักษาตลอดเวลา ก็มีเท่านั้นละนะ

วันนี้อ่านจากหนังสือพิมพ์ เอาไปคิดก็แล้วกัน หนังสือพิมพ์ก็เพื่อโลกของเรา ช่วยกันพิจารณา ปฏิบัติตนเอง

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th